

ஐயோ! ஐயோ ஐயோ! ஐயோ!

ஐயோ ஐயோ **A.M.** ஐயோ ஐயோ

நான் சட்டக் கல்லூரியில் படிக்கிறபோது சட்டக்கல்லூரி மாணவ நண்பர்கள் "இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தில் உள்ள 511 பிரிவுகளில் எந்தக் குற்றத்தை நிறைவேற்றினால் தண்டனை கிடையாது? ஆனால் அந்தக் குற்றத்தை நிறைவேற்ற முயற்சியால் தண்டனை உண்டு" என்ற புதிர் வினா எழுப்பி விடை கேட்க முயற்சிப்பார்கள்.

ஒரு சிலர் தான் உட்பினயாக அதற்கு பதில் தருவார்கள். மற்றவர்கள் யோசித்து திரிவிப்பார்கள். அதாவது இந்திய தண்டனைச் சட்டம் 309வது பிரிவில் "யாராவது தற்கொலை செய்வதற்கு முயற்சி செய்து, அதற்கென ஏதாவது ஒரு சயெலபை புரிந்திருந்தால் அந்தக் குற்றத்திற்காக ஓர் ஆண்டுக்கு உட்பட வறொங்காவல் அல்லது அபராதம் அல்லது இரண்டும் தண்டனையாக விதிக்கப்படும்" என்று

க஀றப்பட்டுள்ளது.

மனிதனால் இயற்றப்பட்ட இச்சட்டம் அனதத்து தரப்பு மனிதர்களின் உணர்வுகளை கவனத்தில் கொள்ளாமல் இயற்றப்பட்டதால் இதனை நடமுறைப்டுத்த முடியாமல் எந்த அளவு நகைப்புக் கரிய சட்டமாக ஆகியுள்ளதுபை பார்ப்போம் .

1981ம் ஆண்டு உச்சநீ திமன்றத்தின் ராதாராணி என்ற வழக்கில் குற்றவாளியான ராதாராணி என்ற பணை கணவனால் கைவிடப்ட்டு யாரும் ஆதரிக் காத நிலையில் இரண்டு குழந்தைகளுடன் கிணற்றில் விழுந்து தற்கொலை முயற்சி சயெத்திருக்கிறாள் . 309வது பிரிவின படி அவளுக்கு 3 மாத தண்டனை கொடுத்திருக்கிறார்கள் . ஆனால் உச்சநீ திமன்றம் அவளை எச்சரித்து விடுதலை சயெத்து விட்டது.

27.04.1994ல் உச்சநீ திமன்றம் தனது வரலாற்று புகழ்மிக்க தீ ர்ப்பில் இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தில் 309வது பிரிவு இந்திய அரசியல் சாசனத்தில் 21-வது பிரிவுக்கு முரணாக இருப்பதாகச் சொல்லி 309வது பிரிவையே தள்ளுபடி சயெத்துவிட்டது.

1980ம் ஆண்டில் மினு மஸானி என்ற புகழ்மிக்க எழுத்தாளர் இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் 309வது பிரிவு மனித உரிமையீ றலாக இருப்பதாகவும் இறப்பதற்கான உரிமையை மனிதன் எடுத்துக் கொள்ள அனுமதிக்க வேண்டும். என்றும் ஓர் இயக்கமே நடத்தினார் .

1985 டிசம்பர் மாதம் டில்லி உயர்நீ திமன்றம் இந்த 309 வது பிரிவு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் ஓர் கரும் பள்ளி எனத் தெரிவித்து இது தொடர்பான வழக்குகள் அனதையைும் திரும்பப் பறொமாறு கட்டளையிட்டது.

மும்பை உயர்நீ திமன்றம் 1986ம் ஆண்டு அளித்த தீ ர்ப்பில் இந்தச் சட்டப்பிரிவு காட்டுமிராண்டித் தனமானது என்று தன் தீ ர்ப்பில் அறிவித்தது.

உச்சநீ திமன்றம் தற்கொலை தொடர்பான 309வது பிரிவு அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு விரோதமானது என அறிவித்தாலும் பிறகு தனது முடிவை மாற்றிக் கொண்டது.

இப்படி சட்டங்களை இயற்றி வதைத் திருந்த போதிலும், இந்தியாவில் விபத்துக்களும், கொலைகளும் அதிகமாகி வருவது போலவே தற்கொலைகளும் அதிகமாகி கொண்டதோன் வருகின்றன. காதல் தோல்வி, கல்வி நிலைய தரேவர்களில் தோல்வி, பெற்றோர்களிடன் தகராறு, வறுமலை, வரதட்சணகைக் கொடும்லை, குடும்பத் தகராறு இப்படியாக பல காரணங்களினால் தற்கொலைகள் நடபெற்று வருகின்றன.

அரசியல் தலைவர்கள் இறந்து போனாலோ அல்லது கதை சுவியப்பட்டாலோ அவர்களிடயை அபிமானிகளில் சிலர் தற்கொலை சுவிய்து கொள்ளும் கொடபர நிகழ்ச்சிகளையும் இந்நாட்டில் நாம் காண்கிறோம்.

தமிழக பல்கலைக் கழகம் ஒன்றில் தலைமூபி உதிரந்து வழுக்கயாகிவிட்டதே என்பதற்கான முனவைர் பட்டத்துக்காக ஆராய்ச்சி சுவிய்த மாணவர் ஒருவர் தற்கொலை சுவிய்து கொண்டிருக்கிறார்.

இந்தியாவிலயே தற்கொலை அதிகமாக நடக்கும் நகரங்கள் பற்றி 1984ம் ஆண்டு கணக்கெடுப்பு நடத்தப்பட்டது. மூதலிடம் பவங்களபர இரண்டாவது இடம் சனென்னை மபின்றாவது ஹதைராபாத் மிக குறதை த அளவூ தற்கொலை நடக்கூமிடம் கொல்கத்தா.

பஞ்சாபில் 21 மணி நேரத்திற்கு ஒரு வாலிபர் மனச்சோர்வூ காரணமாக தற்கொலை சுவிய்து கொள்கிறார் என்று சனென்ற வருட (1999ம் ஆண்டு) பள்ளி விபரம் தரெவிக்கின்றது.

குஜராத் மாநிலத்தின் கடந்த "ஒன்பது மாதங்களில் மட்டும் 754 இளம் பண்கள் தற்கொலை சுவிய்து கொண்டுள்ளனர்" என்ற பள்ளிவிபரத்தை மாநில உள்துறை அமைச்சர் பிரபோராவல் சட்டமனறத்தில் 01.04.1983ல் கபறி, அதற்கான காரணங்கள் காதலில் தோல்வி, குடும்பத் தகராறு, மனநிம்மதி இல்லாமலை, பரீட்சையில் தோல்வி, வறுமலை ஆகியவலை என்று குறிப்பிட்பிருக்கிறார்.

இந்தியாவில் ஒவ்வொரு 12 நிமிடங்களூக்கும் ஒருவர் என்ற விகிதத்தில் தற்கொலை சுவிய்து கொள்கிறார்கள். (மணி விளக்கு, ஆகஸ்ட் 87 பக்கம் 6)

இந்து சமப்கத்தில் வட இந்தியாவில் கணவன் இறந்தபின் மனவைி உடன்கட்டலை ஏறும் சுவயல் கொடும்யானது என்று 'ராஜராம் மோகனராய்' போன்ற சீர்திருத்தவாதிகள்

புரட்சிகொடி எழுப்பினார்கள்.

உலகத்தில் உள்ள எந்த மதக்கோட்பாடுகளிலும் தற்கொலை செய்து கொள்வதற்கு அனுமதி இல்லை. இறந்து போன கணவன் சடலத்துடன் உயிரும் உணர்வும் உள்ள விதவையாக அவன் மனைவி எரிந்து சாம்லாக வண்டும் என்று சொல்வது தற்கொலைக்குத் தண்டுவது போன்ற ஒரு குற்றச் செயலாகி விடும்லவா! இது இந்தியா போன்ற வளரும் நாடுகளின் நிலை. இனி வளர்ந்து நாடுகள் மற்றும் சலெவச்செழிப்பில் மிதக்கும் நாடுகள் பற்றி பார்ப்போம்.

சிங்கப்பூரில் பொருளாதார பிரச்சினை அதிகமில்லை. தனி நபர் வருமானமும் ஓங்கி நிற்கிறது. புறத்தாய்மையை பாதுகாக்கும் சிறப்பான நாடாக்கக் கருத்துப்படுகிறது. ஆனால் அங்கு 10 முதல் 14 வயதுக்குட்பட்ட சிறுவர்கள் தற்கொலை செய்து கொள்வது 20 ஆண்டுகளில் நான்கு மடங்காக உயர்ந்து விட்டது.

15 முதல் 19 வயது வரையிலான இளைஞர்கள் ஒரு ஆண்டுக்கு 10 முதல் 19 பரே சிங்கப்பூரில் தற்கொலை செய்து கொள்கிறார்கள். அங்கு தற்கொலை முயற்சி செய்பவர்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகமாகி வருகிறது.

முதலாளித்துவ நாடுகளில் முன்னணியில் இருக்கும் அமெரிக்காவைப் பார்ப்போம். அமெரிக்காவில் கலிபோர்னியா பல்கலைக்கழகத்தில் லேரி சயெடன் என்பவர் தற்கொலைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்துள்ளார்.

சான் பிரான்ஸ்கோவில் கோல்டன் கேட் பிரிட்ஜ் என்ற ஒரு பாலமும், ப்ே பிரிட்ஜ் என்ற ஒரு பாலமும் உள்ளன.

1930ல் கட்டப்பட்ட இந்தப் பாலங்களின் நீளம் 200 அடி இரண்டு பாலங்களிலிருந்தும் பலர் விழுந்து தற்கொலை செய்து கொள்கிறார்கள். ப்ே பிரிட்ஜ் பாலத்தையிட கோல்டன் கேட் பிரிட்ஜ் பாலத்தில் தற்கொலை செய்து கொள்பவர்கள் ஐந்து மடங்கு அதிகம். கோல்டன் என்பதால் மதிப்பு அதிகம். இறப்பிலும் மதிப்பு வண்டும் என நின்கைகிறார்கள்.

தீ மயையாக இருக்கிறது ஒத்துவராததாய் இருக்கிறது என்று ஏதாவது ஒன்றை

தவிர்ப்பதற்காக தற்கொலை செய்து கொண்டு இறப்பது துணிவுள்ள மனிதனின் செயலல்ல. வாழ்க்கையின் சோதனைகளைத் தாண்டும் மனமில்லாத கோழதைதான் கௌரவமான மரணத்தைச் சந்திக்காது தற்கொலை செய்து கொள்வான் என்று அறிஞர் அரிஸ்டாட்டில் கபறியிருக்கிறார்.

அரசியல் காரணங்களாக தற்கொலை செய்து கொள்ளும் பழக்கம் இரண்டாம் உலகப்போருக்கு முன்பு ஜெர்மனியில் இருந்தது. அந்த கோழதைதனத்தை நிறுத்த ஜெர்மனி அரசு ஓர் நடவடிக்கை எடுத்தது. தற்கொலை செய்வோர் சடலத்தை முழு நிர்வாணமாக வீதி வீதியாக எடுத்துச் சென்று நிர்வாணமாகவே புதைப்பது என்று அரசுசட்டம் செய்தது. அதன் பிறகு தற்கொலை செய்வது குறைந்தது.

வடக்கு பிரான்ஸில் உள்ள தொழில் நுட்பக் கல்லூரி ஒன்றில் 38 வயதுடைய பரோசிரியர் ஒருவர் தம் மாணவர்களை கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை என்பதற்காக தற்கொலை செய்து கொண்டார்.

தற்கொலைகள் அதிகமாக நடப்பதற்கு இன்றைய மூதலாளித்துவ பொருளாதார, சமூக அமைப்புகள் தான் காரணமே தவிர சமயங்கள் அல்ல என்பதை உணர்வண்டும்.

ஆக ஏழை நாட்கள் வளரும் நாட்கள் வளர்ந்த நாட்கள் அனாதையும் பல சட்டங்களால் இயற்றி பல அமைப்புகளை ஏற்படுத்தி நடவடிக்கைகளை முடிக்கி விட்ட போதிலும் தற்கொலையின் சவாலை இவர்கள் எதிர்கொள்ள முடியவில்லை என்பதே நிதர்சன உண்மை.

இது போன்று ஆயிரம் சட்டங்களால் இயற்றினாலும் தற்கொலை நடப்பதை தடுக்க முடியாது என்பதை சவாலாகக் கபறலாம். காரணம் தற்கொலை என்பது வேறு நபருடைய தபணத்துலினால் நடப்பெறுவதல்ல. தானாக இந்த முடிவுக்கு வருகிறான். அப்படியானால் தற்கொலை செய்து வது பெரும்பாவம். அதன் விளைவு கடும்பையானது தற்கொலை செய்து வதனால் எந்தப் பலனும் ஏற்பட்டுவிடப் போவதில்லை என்ற உந்துதல் ஒவ்வொருவருக்கும் தானாகவே ஏற்படும் விதத்தில் ஒவ்வொரு மனிதனுடைய உள்ளத்தையும் பக்குவப்படுத்தினால் மட்டுமே தற்கொலைக்கு முற்றுப்புள்ளி வகைக் கமுடியும் என்பதை சிந்திக்க தவறி விடக் கப்டாது.

உலகின் பல நாடுகளில் தற்கொலை முயற்சி செய்தவருக்கு தண்டனை கொடுப்பதை விட அவருடைய மனமே நிலையைப் பரிவுடன் கவனித்து அதற்கான சிகிச்சையைத் தருவதே

